

[Foss.]

hvem de skal lånes ud til. Jeg troede, at en liberal politik ikke kunne acceptere, at staten overtog finansieringen af erhvervslivet, men jeg er efterhånden blevet klar over, at de radikale lægger noget andet i ordet liberal. Det er der ikke noget at gøre ved, og den højtærede minister er sikkert ikke ked af det.

Jeg skal gentage, at mit parti er villig til at hjælpe den lille skibsfart, men det må være på en anden måde end ved hjælp af statslån. Vi vil ikke mere være med til, at staten skal finansiere det private erhvervsliv. Det er muligt, at vi har været lovlig længe om at opdage, hvad det er for et skråplan, vi er kommet ind på, men det er i hvert tilfælde blevet ganske tydeligt i den sidste tid, hvor regeringen fremsætter det ene forslag efter det andet om lån eller forhøjelser af tilskud. Det er selvfølgelig meget ubehageligt for os at skulle sige nej til lån til et erhverv, som vi har den største sympati for, men vi stoler på, at de private erhverv vil kunne forstå, at vejen over statslån fører os direkte ind i socialiseringen.

Der er vist ingen grund for mig til at gøre særlige bemærkninger til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, som var inde på, at når vi her giver statslån, skulle det ske til fordel for danske skibsværfter og arbejdere, så meget mere som jeg altså ikke mener, man bør give statslån. Jeg vil dog erindre om, at problemet blev rejst i Nordisk Råd, hvor alle stemte for en henvendelse til den danske regering om ikke at diskriminere inden for det nordiske samarbejde, idet der var tale om, at der står en tilsvarende bestemmelse som den, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen efterlyste, i den lov, vi fik om lån til fiskeskipperne. Da jeg som sagt er imod statslån, behøver jeg ikke at tage stilling til dette problem ved denne lejlighed.

A. C. Normann: Der kunne af det ærede medlem hr. Foss' sidste oplæg udvikle sig en meget interessant forhandling om forskellen mellem det konservative folkepartis og det radikale venstres syn på liberalismen og på en række andre sider af den økonomiske politik, vi diskuterer. Det kunne måske nok være meget nyttigt at få klaret disse spørgsmål ved lejlighed, men jeg tror

ikke, jeg vil forlænge forhandlingen her ret stærkt. Jeg tror, at befolkningen er nogenlunde klar over, at der ikke er nogen mulighed for at få slået fast, at det radikale venstre ikke er noget videre liberalt parti, fordi vi nu fortsætter med en politik, som de konservative på en række områder har fulgt op og været med til igennem 25 år, hvorfor dette angreb dog vistnok vil falde noget svagt ud, i hvert fald over for den del af befolkningen, der følger noget med.

Selve diskussionen om, hvad man skal forstå ved liberalisme, har vi hørt før, og den rejstes ved mange lejligheder rundt omkring i landet. Jeg skal ikke gå dybere ind i den. Jeg vil bare sige, at jeg tror, at det ærede medlem hr. Foss har ret i, at det konservative parti og mit parti ikke forstår helt det samme ved liberalisme, og at jeg ikke kan anerkende det konservative folkeparti som et liberalt parti, hvis man sådan skal ind på at diskutere idébegreber. Imidlertid tror jeg, vi skal tage lidt mere praktisk på det. De fire partier, der i hele den periode, hvor disse låneformer har været kendt på disse forskellige områder — med hensyn til håndværk og industri er det altså i omkring 25 år — har haft hovedindflydelsen i dette hus, er, så vidt jeg ved, fælles om ansvaret for den form for långivning, som det konservative parti nu vender sig så stærkt imod, oven i købet under påberåbelse af liberalistiske synspunkter, samtidig med at det parti, som også ynder at kalde sig liberalt, og som i højere grad er det end det konservative folkeparti, og som det konservative parti altid anerkender som et liberalt parti, venstre, fortsat går ind for denne lånepolitik. Venstre er gået imod en form for udlån i den sidste tid, men har i modsætning til de konservative forbeholdt sig at tage stilling til hvert enkelt lovforslag, til hver enkelt statslåneform, ud fra dens egne forudsætninger, og det synes jeg er klogt. Det burde de konservative også gøre. Det var det, det konservative folkepartis ordfører gjorde sidst ved behandlingen af denne lov. Ved førstebehandlingen i januar 1954 anbefalede det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen meget varmt denne låneform, som det ærede medlem hr. Foss nu vender sig imod med så megen styrke. Det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen fremhævede, at det var rigtigt, at man